

Pauluswerk

Overwin het kwade door het goede

Jaargang 20 - februari 2016 - nummer 1

Religieus geweld en de tactiek van de kleine stappen 2

Schrijverscafé 3

Videodrieluik Mystiek en Verzet ook in de Rotterdamse Schouwburg te zien 4

Fietsenwerkplaats Pauluskerk 5

Overpeinzingen van een "ambassadeur" van de Pauluskerk 5

Gesprek met Joly Moerman : Je komt de hele wereld tegen bij het maatschappelijk werk in de Pauluskerk 6

Voorstelling 'Wild (born as easy)' in theater Zuidplein 7

"Wie had dat gedacht" 8

ontmoeting

bezinning

daadwerkelijke hulp

Religieus geweld en de tactiek van de kleine stappen

De wereld staat in brand. Oorlog en geweld zijn overal, lijkt soms wel. Volgens de 'conflictenteller', die mede mogelijk wordt gemaakt door Oxfam, zijn er op dit moment 53 conflicten in de wereld. Sluimerend of minder openlijk, zoals bijvoorbeeld in Tibet, tussen het onafhankelijk koninkrijk Tibet en de Volksrepubliek China. Fel en openlijk, zoals in Syrië, Irak, Mali en Somalië. Opvallend is, dat het overgrote deel van die conflicten plaatsvindt in Azië/Midden-Oosten en Afrika. Veel minder in de rest van de wereld: niet in Noord-Amerika, niet in Australië, een paar in Zuid-Amerika, een enkel in Europa. Heel veel dus in Azië/Midden-Oosten en Afrika. En dat betekent, niet zo heel ver van Europa. En dat merken we in Europa, vandaag de dag dagelijks. Zoals bijvoorbeeld met de aanslagen in november vorig jaar in Parijs, opgeëist door Islamitische Staat. Die aanslagen hadden 129 doden en 350 gewonden tot gevolg en het opvoeren van de luchtbombardementen boven Syrië en Irak, met ook daar veel burgerslachtoffers tot gevolg.

Vooral het barbaarse, niets-ontziende doen en laten van IS in het Midden-Oosten en nu ook in Europa brengt mij uit mijn comfortabele evenwicht. Ik noem mijzelf een gelovig mens, in de christelijke traditie in mijn geval. Tegelijk zie ik medegelovigen, althans mensen die zeggen te handelen in de naam van hun God, met herhaling op barbaarse manier medemensen om het leven brengen. Voor veel mensen zijn inmiddels godsdienst en geweld een soort synoniemen geworden. Sterker, voor veel mensen zijn godsdiensten, en dan met name islam en christendom, de belangrijkste bronnen van geweld in de wereld. En geef ze eens ongelijk.

Dat punt stelt mij voor knagende vragen. Juist, omdat ik de godsdiensten beschouw als de belangrijkste bronnen voor het indammen van geweld, van vrede. Tot nu toe, gaf ik meestal als antwoord, dat er overal op aarde mensen zijn die hun godsdienst misbruiken voor politieke en maatschappelijke doeleinden. Je hebt goede godsdienst, die is van de vrede. Dat is godsdienst. Je hebt slechte godsdienst, die van oorlog en geweld. Dat is misbruik van gods-

dienst. Daar moet je een eind aan maken. Al dat religieus geïnspireerde geweld, vroeger hevig en vooral van de kant van het christendom, nu hevig en vooral van de kant van islam, maakt dat ik met dit betrekkelijke simpele model niet meer uit de voeten kan en wil. Het zit dieper. Bestaat er zoiets als basistrekken van een godsdienst?

"Jihad is onze weg, en de dood in de naam van God is ons meeste verheven ideaal". Een uitspraak van de Egyptische ex-president Mohamed Morsi. En dus niet van een leider van IS, maar van de Moslimbroederschap. Dit is niet dé islam. Daarmee zou ik al mijn moslimbroeders en zusters in Rotterdam en daarbuiten, van wie ik weet dat zij vanuit hun godsdienst de vrede en welzijn van de stad zoeken, enorm tekort doen. Maar er is wel een donkere kant aan de Islam. En het is die kant, die van IS, van het jihadisme, van salafisme, die zich de laatste tijd steeds sterker manifesteert, mede door steun uit het Westen. Zonder het geld en de wapens van de Amerikanen in Irak zou IS niet zijn geworden tot wat het nu is. Volgens som-

mige, vaak Westerse, deskundigen zou de strijd van IS vooral voortkomen uit armoede, onrecht en onderdrukking. Dat kan een rol spelen. Maar het is niet de echte grond. Want dan kan ik al het IS-geweld niet tegen andere moslims of tegen religieuze monumenten uit vroeger tijden niet verklaren. Het gaat IS en ook andere vormen van moslimfundamentalisme om de vestiging van een nieuw kalifaat: een staat dus, religieus gefundeerd, onder de leiding van een opvolger van de profeet Mohammed. In de hoofden van IS- en andere strijders voor de zaak van islam zweeft het oude ideaal van toen: enkele tientallen jaren na de dood van de profeet was een islamitisch wereldrijk van Libië tot Iran realiteit, ver buiten de grenzen van waar het oorspronkelijk begonnen was. En daarna nog veel verder. Bij de verwerkelijking van dat islamitisch Koninkrijk van God op aarde werd fysiek geweld niet geschuwd. Praktisch niet, maar ook principieel niet.

Geldt dat ook voor het christendom? Dat heeft een buitengewoon slechte track-record als het om gebruik van geweld gaat. In de naam van de christelijke God is zo'n beetje alles gedaan wat die God verboden heeft. Het heeft er alles van weg, dat geweld als instrument om invloed en macht te krijgen in de vroege kerk principieel werd afgewezen. Vanaf de 4e eeuw gaat het mis. Als het christendom tot staatsgodsdienst wordt, begint de reeks van discriminatie en geweld tegen ketteren, heidenen en joden tot en met het racistische geweld van de Ku Klux Klan, die zichzelf beschouwden als het "Onzichtbare Rijk" op aarde, tegen zwarte mensen in het zuiden van Amerika. Er is dus ook een zeer duistere kant aan het christendom. En dat alles, ondanks het feit, dat Jezus, de grondlegger van het geheel, geweld als middel om het Koninkrijk van God op aarde naderbij te brengen principieel afwijst. In de brief aan de Romeinen schrijft de apostel Paulus dit: "Beste vrienden, neem geen wraak op anderen. Laat het straffen over aan God. Want in de heilige boeken staat: "Ik ben het die straft. Ik geef ieder mens wat hij verdient". Dus als je vijand honger heeft, geef hem dan

te eten. Als hij dorst heeft, geef hem dan te drinken. Daarmee laat je zien, dat niet jij, maar God hem zal straffen. Laat je niet overwinnen door het kwaad. Maar overwin het kwaad door het goede". Voor veel christenen is God tegenwoordig alleen nog maar liefde. Een tandeloze God, die alles was wat wij mensen doen, ook het kwade, uiteindelijk toedekt met de allesomvattende mantel der "liefde".

Paulus heeft de traditie veel beter begrepen, volgens mij. Hij houdt de duistere kant van het leven, het vergelden van het kwaad, juist bij God. Kwaad blijft kwaad. Kwaad wordt niet tot vergissen is menselijk of het gevolg van beoernde omstandigheden. Kwaad blijft ook iets dat moet worden gestraft. Maar omdat Paulus zo het kwaad bij God houdt, haalt hij het bij de mensen weg. Op het moment, dat moslims zeggen: "Insjallah", zo de Here wil, zit daarachter in de kern dezelfde gedachte. Zo ontstaat er heilzame ruimte en energie voor de enige vraag, die er toe doet, als het gaat om wat wij mensen kunnen doen om het kwaad te bestrijden: hoe handel ik zo, dat elke stap die ik zet bijdraagt aan het klein krijgen van geweld en aan het naar beneden brengen van dreigende spiralen van geweld. Van die kern-

vraag is ook de hele Bergrede van Jezus doortrokken. Geweld, veel geweld, het is er, he-laas. Het zit in onze genen, blijkbaar. De Bergrede van Jezus, de brief aan de Romeinen van Paulus, beiden zijn een realistische tactiek van de "kleine stappen" om met dat trieste gegeven om te gaan. Voor hoe geweld naar beneden, kleine, consequente stappen, die elk mens kan zetten om misschien wel het aller-grootste probleem, dat wij mensen samen hebben, dat van het geweld (dus: alle dwang die verder gaat dan geestelijke overtuiging) te tackelen.¹¹ Daarover moet het gesprek tussen de (twee) godsdiensten gaan. Het lijkt mij ook de enige weg, die wij moeten gaan in Europa, als het gaat om de "bestrijding" van zoiets als IS en andere vormen van religieus geweld, uit de islamitische of de christelijke hoek of waar dan ook vandaan. Zeker, als wij de mond vol hebben van Europese, dus zeker ook christelijke, waarden.

Dick Couvée

¹¹Om die reden organiseren we vanuit de Pauluskerk dit seizoen een aantal thema-avonden over (religieus) geweld. Uitgenodigd zijn daarvoor inmiddels prof. Anton Wessels op 15 maart a.s. over zijn boek "'T is een vreemdeling zeker" en dr. Sam Janse, onder meer over zijn boek "De tegenstem van Jezus. Over geweld in het Nieuwe Testament".

Steun de Pauluskerk

Als u het werk van de Pauluskerk wilt steunen, kunt u een bijdrage storten op een van de onderstaande banknummers:

Stichting Diaconaal Centrum Pauluskerk:
NL17INGB0005450726

Commissie van Bijstand Pauluskerk:
NL30INGB0005566116

Vereniging Vrienden van de Pauluskerk:
NL42INGB0005173535

Pauluskerk Vluchtelingenwerk:
NL44INGB0000128044

Op haar verzoek heeft Corien de Gier de werkzaamheden voor Pauluswerk beëindigd. De redactie bedankt haar voor de samenwerking en de door haar verzorgde bijdragen aan het blad.

Uit het Schrijverscafé

Mens

Mens, ik zie je...
Wat bewonder ik je:
Zoals je beweegt als je praat...
Mens, wat ben je toch mooi:
Zoals je je kleedt..., wanneer je lacht...
Mens, wat maak je me toch blij,
Wanneer je me ziet, als je me begroet...
Mens, wat verwar je me toch,
Als je me negeert, wanneer je mij laat staan!
Mens, wat maak je me toch boos,
Wanneer je niet meer aan me denkt,
Als het alleen maar stil is...
Mens, je maakt me zo verdrietig,
Als ik je niet meer zie, wanneer ik je alleen nog kan bewonderen
Vanuit een herinnering.

Winter

Koning Winter
is een strenge vorst.
Hij regeert met straffe hand.
Voor zijn vorstin
Brenkt hij ijsbloemen mee.
De vorstin vindt hem een beetje kil,
Wat onderkoeld...
Zij schenkt hem haar warmste glimlach:
De Vorst:
Hij ontdooit...
De Vorstin:
Zij smelt...

Rieneke

Videodrieluik **Mystiek en Verzet** ook in de Rotterdamse Schouwburg te zien

'De Pauluskerk staat in de spanning tussen twee polen', aldus ds. Dick Couvée, 'te weten Mystiek en Verzet.' 'Religieuze beleving gaat hand in hand met actief verzet tegen alle krachten die mensen klein houden en maken.' Een aantal jaar geleden heeft Dick Couvée de opdracht gegeven aan beeldend kunstenaar Marieke van der Lippe de problematiek van de Pauluskerk een gezicht te geven. Dit naar aanleiding van het boek van theologe Dorothee Sölle 'Mystiek en Verzet'.

Dit boek is voor Dick Couvée van grote betekenis en samen met Marieke is gekeken naar de mogelijkheden om de inhoud van het boek binnen de huidige problematiek gestalte te geven. Het project heeft uiteindelijk 1,5 jaar geduurd. Februari 2015 werd het videodrieluik feestelijk onthuld.

Het videodrieluik *Mystiek en Verzet* toont een aantal vaste bezoekers van de Pauluskerk geplaatst in grootstedelijk Rotterdam. In de wisseling van seizoenen, tussen mystieke uitspraken, zien en horen we hun gedachten en

gevoelens en maken zij de problematiek van uitsluiting invoelbaar.

Het werk is geplaatst op 'Het Kerkplein'; een ruimte waarin zowel vaste bezoekers, zoals de mensen in de marge van de samenleving, dak- en thuislozen, mensen zonder verblijfsvergunning, verslaafden, eenzamen, als passanten elkaar tegenkomen en kunnen ontmoeten.

Niet alleen op het kerkplein is het videodrieluik te zien. De Rotterdamse Schouwburg vond het zo'n mooi kunstwerk dat zij hebben besloten het drieluik ook op de grote mediawand in de

foyer te laten draaien. In de maand november was 'Mystiek en Verzet' te zien en er zijn hier veel mensen op af gekomen. Op zo'n grote wand van 12 meter breed bij 3 meter hoog kwam dit drieluik nog beter tot zijn recht!

De wens is dit kunstwerk op meerdere plekken in de stad en hopelijk in het land te laten zien. Het laat de hedendaagse problematiek zien, waarin mensen in de marge van de samenleving mee te maken hebben. Dat is waar de Pauluskerk zich met alle kracht voor inzet.

Jacqueline Kolpa

Fietsenwerkplaats Pauluskerk

In november 2015 is in de Pauluskerk een kleine fietsenwerkplaats geopend. Daarmee is een nieuwe stap gezet om bezoekers een zinvolle dagbesteding te geven. Fietsmakers uit de omgeving geven adviezen en helpen de bezoekers om kleine reparaties uit te voeren. Ook beschikt de Pauluskerk over een moderne en compacte bakfiets, waarmee snel kleine boodschappen kunnen worden gedaan.

Overpeinzingen van een “ambassadeur” van de Pauluskerk

Ongemak

We worden de hele dag bedolven onder nieuwsflitsen, meningen en oordelen. De mobiele telefoons piepen en knippen voortdurend, de wereld twittert zich hand- en polskwetsuren. Velen storten zich ongenueanceerd in de digitale informatiegolf. Gelukkig zijn er ook mensen die het iets kalmer aan doen. Vanuit de Pauluskerk proberen wij ons, met enige bescheidenheid, in te delen bij het welkenkende deel van onze samenleving. Die houding leidt tot ongemak. We hebben begrip voor vluchtelingen die vanwege oorlogsgeweld hun eigen land ontvluchten, in de hoop dat ze in het rijke, veilige Westen een nieuw bestaan kunnen opbouwen. We begrijpen de wanhoop wanneer mannen, vrouwen en kinderen onderweg dreigen te stranden. De gelukzoekers die listig meeliften met de echte vluchtelingen, kunnen al iets minder op onze warme steun rekenen. Dat laatste mag er niet toe leiden dat we mensen die echt in nood verkeren, daarvan de dupe laten worden. Het verkondigen van een genuanceerde mening vereist ook eerlijkheid en openheid.

We kunnen er niet omheen, dat er bevolkingsgroepen op de vlucht zijn, die vanuit hun geloof of cultureel gedachtegoed anders aankijken tegen vrouwen. De gebeurtenissen in Keulen, waarbij grote groepen mannen systematisch vrouwen het leven zuur maakten, kunnen niet verzwegen of weggemoffeld worden. De feiten moeten op tafel, ook al komt ons dat niet goed uit.

Daders moeten gestraft worden, ongeacht hun herkomst. Aan de andere kant maken wij niet de fout de hele groep te veroordelen. We discrimineren niet, we stigmatiseren geen mensen.

In onze Westerse samenleving dient iedereen met zijn handen van vrouwen af te blijven, hoe “aantrekkelijk” ze er ook uitzien. Seksuele minderheden dienen te worden gerespecteerd. Ook wanneer ze als medevluchteling in het asielloosheidscentrum wonen. We plakken geen etiket op mensen vanwege hun geloof of culturele achtergrond. Ook autochtone blanke mannen die vrouwen en andersgeaarden lastigvallen, moeten worden gestraft. Daardoor deugen niet ineens alle blanke mannen niet meer. Het gaat alleen om de daders, wie ze ook zijn en waar ze ook vandaan komen. Mensen in nood blijven we welkom heten, we behandelen hen met respect. Indien nodig krijgen ze uitleg en voorlichting over hoe wij in onze samenleving met elkaar omgaan. Ook

dat hoort bij gastvrijheid. We bieden nieuwkomers vrijheid van godsdienst. Maar, dat mag nooit een dekmantel zijn voor discriminatie van andere mensen. Ook de traditionele godsdiensten moeten zich aan de regels houden.

Er moet geluisterd worden naar de zorgen die mensen hebben over de invloed die de toestroom van vluchtelingen op hun leefomgeving kan hebben. Maar, we moeten ons niet laten overschreeuwen door opgefokte burgers die menen met geweld hun zin te kunnen doordrijven. Uiting geven aan genuanceerde opvattingen is een lastige weg, die soms ongemak met zich meebrengt.

Hans Valkenburg

Gesprek met Joly Moerman : Je komt de hele wereld tegen bij het maatschappelijk werk in de Pauluskerk

Aan het einde van een donderdagmiddag is het nog druk bij de diverse spreekuren in de Pauluskerk. Het vluchtelingen inloopspreekuur, de artsen en het maatschappelijk werk hebben druk bezette bankjes in de wachtruimte. De afgelopen jaren besteedde Pauluswerk regelmatig aandacht aan het Maatschappelijk werk in de Pauluskerk. De samenleving is voortdurend aan verandering onderhevig, daarom opnieuw aandacht voor dit belangrijke onderdeel van de activiteiten van de Pauluskerk. Als de laatste cliënt het spreekuur heeft verlaten, wordt de redacteur hartelijk ontvangen door Joly Moerman.

“Mijn eerste kennismaking met de (oude) Pauluskerk was tijdens een cursus zondagschool die ik daar bezocht. Ik was bekend met Perron Nul, maar ik schrok wel van de mensen in de benedenruimte. Later begon ik mijn studie maatschappelijk werk. De stageperiode bracht ik niet door in de Pauluskerk. Nadat ik was afgestudeerd heb ik gewerkt bij Stichting Maatschappelijke Dienstverlening in Schiedam. Gaandeweg liep ik aan tegen de strakke regel-

flexibeler. Er zijn meer mogelijkheden om je creativiteit kwijt te kunnen. Gelukkig is de samenwerking met de andere medewerkers in de Pauluskerk goed. Ik heb regelmatig overleg met Erica van de facilitaire dienst, Ab van de kosterij, Sjany van het vluchtelingen spreekuur en met de artsen. Op die manier wordt tijdig gesignaleerd wanneer een bezoeker van het Open Huis begeleiding nodig heeft van het Maatschappelijk werk.”

spreekuur bij Maatschappelijk werk. Het ontwikkelen van eigen kracht geeft mensen veel voldoening als iets uiteindelijk lukt. Een knelpunt in de contacten met veel organisaties is, dat mensen wel officieel moeten bestaan. Onder voorwaarden staat de gemeente toe, dat wij sommige mensen via de Pauluskerk een adres geven, zodat ze hun leven weer kunnen opbouwen. Zij die hier illegaal verblijven kunnen terecht bij het vluchtelingen spreekuur.”

De redacteur vraagt of het werk spannende momenten met zich meebrengt. “Natuurlijk zijn er cliënten met veel frustraties”, zegt Joly. “Je moet veel aanhoren en rustig blijven. Er komt veel psychologie aan te pas. Ik probeer mensen hoop te geven, mogelijkheden te bieden, maar soms moet je ze ook teleurstellen. Tijdens de spreekuren, die van 's morgens negen uur tot 's middag vijf uur duren, ontmoet ik gemiddeld tien cliënten. Het is ook leuk, je komt de hele wereld tegen. Veel mensen uit Portugal, Kaap Verdië, maar ook zeevaarders. Meestal redden we ons in het Engels. Er is gelukkig veel verschillende talenkennis aanwezig onder de bezoekers, zodat we er bijna altijd uitkomen.”

Tijdens ons gesprek zit ook een leerling maatschappelijk werkende bij Joly aan tafel. Ana komt uit Portugal. Ze leert de Nederlandse taal en probeert de culturele verschillen te leren begrijpen. Die kennis kan ze dan weer overbrengen op cliënten die dezelfde achtergrond hebben als zijzelf.

“We lachen ook veel hoor!” roept Joly. “Ondanks de vele problemen die mensen hebben, blijven we respectvol met elkaar omgaan. Dat moet ook van twee kanten komen. Je moet niet bang zijn uitgevallen. De Pauluskerk vormt een beschermde en prettige werkomgeving. Dreigende brandjes worden meestal snel gelust. Ik ben blij dat er minder bureaucratie is. We overleggen wel veel met elkaar, zodat we niet allemaal op een eiland werken. We houden ons aan de regels. Ik heb een nieuwe cliëntenadministratie opgezet. Dat moet zorgvuldig gebeuren vanwege de geheimhoudingsplicht.”

We sluiten het interessante gesprek af met een foto van Joly en Ana.

Hans Valkenburg

Joly Moerman, met rechts leerling maatschappelijk werkende Ana

geving. In grote organisaties is bureaucratie onvermijdelijk. Het gebrek aan vrijheid past niet bij mij, daarom nam ik ontslag. Ik kwam in contact met Geert Beke. Hij vertelde dat er werk voor me was in de Pauluskerk. Zo kwam het, dat ik nu alweer twee jaar geleden, het Maatschappelijk werk heb overgenomen van Sofia, die me nog korte tijd heeft ingewerkt.” Joly Moerman heeft haar plek gevonden in de organisatie van de Pauluskerk en werkt daar twee dagen per week.

De redacteur veronderstelt dat de overgang van een grote, strakke organisatie naar de Pauluskerk wel een cultuurschok is geweest. Joly beaamt dit en zegt: “De start was heftig. Ik wilde iedereen redden. Het werkt allemaal

Welke problemen komt Joly zoal tegen, vraagt de redacteur. “Alles wat je maar kunt bedenken”, antwoordt Joly. “Thuislozen, die bij anderen op de bank slapen, mensen uit allerlei verschillende landen, overleg met advocaten, het aanvragen van een uitkering, adviezen en doorverwijzingen. Veel mensen hebben schulden. Echtscheidingen, huisvestingsproblemen. Ik maak gebruik van contacten uit mijn vorige werkkring, de GGD en Frontlijn dat zich inzet voor gezinnen in de knel. Het werk lijkt soms op een EHBO taak. Inventariseren waar de moeilijkheden liggen, zoeken naar oplossingen en zelfredzaamheid stimuleren.

Dat laatste maakt van de nood een deugd, omdat er een lange wachtlijst is voor het

Op 16 december vond de voorstelling 'Wild (born as Easy)' plaats in theater Zuidplein. Maandenlang hebben onze bezoekers samen met Tamar Kemperman van Theater Formaat toegewerkt naar deze voorstelling.

Voor heel veel vluchtelingen zijn de dagen leeg. De Pauluskerk heeft daarom sinds enkele jaren een project "zinnvolle dagbesteding en bouwen aan waardigheid". Daarmee proberen wij de levenskracht van mensen te versterken. Een van de onderdelen daarvan is de workshop participatief drama die sinds 1,5 jaar gegeven wordt door Theaterwerkplaats Formaat.

Voorstelling 'Wild (born as easy)' in theater Zuidplein

Formaat is een organisatie die mensen in een sociale achterstandspositie, kwetsbare mensen of mensen die het om wat voor reden dan ook moeilijk vinden voor zichzelf op te komen, via theater ondersteunt om hun stem te laten horen in de maatschappij. Hiervoor gebruiken zij het "Theater van de Onderdrukten" (ontwikkeld door Augusto Boal tijdens het dictatoriale regime in Brazilië) en het daaruit voortvloeiende participatief drama. Een vorm van theater waarin de nadruk ligt op uitwisseling en het onderzoeken van alternatieven voor maatschappelijke of persoonlijk gevoelde situaties van ongelijkheid en (onzichtbare) onderdrukking of uitsluiting.

Iedere vrijdagmiddag is Tamar in de Pauluskerk en werkt met een variërende groep van 5 tot 12 bezoekers met theaterspellen, beweging, en improvisatie. Iedereen is welkom en kan in en uitstappen. Samen geven zij uitdrukking aan de belangrijke vragen in hun leven, luisteren en kijken naar elkaar en maken plezier. Hun verbeelding krijgt de ruimte om de dagelijkse zorgen even te vergeten of ze met een andere blik tegemoet te treden. Een groep van 6 bezoekers werkte samen door aan de opvoering, waarin zij het levensverhaal van één bezoeker gezamenlijk vormgaven. Samen met de percussiegroep van Juri, de leerlingen van gitarist Jaime en het beeldend werk van het

Open Atelier smeedden zij dit tot één geheel. Het was een mooie, bijzondere voorstelling die de problematiek rondom de vluchtelingen goed heeft weergegeven. Na de voorstelling was er ruimte voor een dialoog met de zaal. Veel emoties kwamen los. Tevens verzoeken om de voorstelling elders in het land te laten zien. Kortom: wij blijven doen waar we voor staan: onze bezoekers stimuleren een waardig bestaan op te bouwen en hun levenskracht versterken.

Jacqueline Kolpa
foto's: Ruben Hamelink

“Wie had dat gedacht”

Degene die ik geïnterviewd heb voor dit stukje is Patrick van Gelder

Naam:

Patrick Cornelis Robert van Gelder

Geboren:

Patrick is geboren in 1972 in Spijkenisse

Opgegroeid:

In zijn derde levensjaar verhuisde Patrick naar de wijk Waterland in Spijkenisse. Waterland was een nieuwbouwwijk waar veel jonge gezinnen in die tijd gingen wonen. Het was een ideale wijk om in op te groeien. Veel groen en de polder waren maar op vijf minuten loopafstand. Patrick ging naar de HAVO en is hierna de technische school in de richting van houtbewerking gaan volgen. Vervolgens is hij jarenlang als timmerman aan het werk geweest.

Motivatie:

Patrick vertelt dat zijn leven sinds 6 augustus 2014, 180 graden gedraaid is. Sinds die datum is hij bekeerd en kent hij slechts een motivatie namelijk, de Here Jezus Christus.

Omdat er volgens Patrick meer woorden voor nodig zijn dan dat er in dit stukje passen verwijst hij graag naar de Filippenzenbrief in de Bijbel. Filippenzen 3:8-16 en Lucas 10: 25-37.

Hobby's:

Patrick luistert graag naar muziek. Hij heeft in zijn jonge jaren ook veel gedrumd. Sinds 2014 leest hij veel, erg veel. Hij houdt er over het algemeen van om creatief bezig te zijn.

Geluksgetal:

Een geluksgetal wil Patrick het niet noemen maar het getal 8 is wel een getal dat op allerlei manieren verweven is met zijn leven. Voor hem is dit het tijdloze getal.

Lievelingskleur:

Daar is hij duidelijk in, dit is namelijk de kleur wit. Dit omdat het witte licht vele kleuren in zich draagt. Wit is overigens wel een kleur volgens hem.

Lievelingsmuziek:

Dit is zeer gevarieerd van Beethoven tot Textures.

Lisa Hendriks

ACTIVITEITEN PAULUSKERK

Open Huis

Iedere dag van de week → 9:00 - 21:00 uur

Open Atelier

Maandag en donderdag → 13:30 - 16:30 uur

Woensdag → 17:30 - 20:30 uur

Medische dienst (uitsluitend op afspraak)

Voor het maken van een afspraak:

Tel. 010 - 413 56 00 (maandag t/m donderdag)

Eethuis

Iedere dinsdag-, donderdag- en vrijdagavond

→ 17:00 - 18.30 uur

Voedselbank Elke vrijdag → 9:30 - 11:30 uur

Juridisch inloospreekuur

Iedere dinsdagmiddag → 13:00 - 17:00 uur

Vluchtelingensprek uur

Iedere dinsdag → vanaf 11.00 uur

Iedere donderdag → vanaf 14.00 uur

Maatschappelijk werk spreekuur

Iedere dinsdag → van 9.30 - 16.00 uur

Iedere donderdag → van 9.30 -12.00 uur

Kledinghuis

Dinsdag-, donderdag- en vrijdag

→ 9:00 - 16.00 uur

Taallessen / Muziekavond

(voor informatie: www.pauluskerkrotterdam.nl)

Avondgebed

Iedere vrijdagavond → 20:00 uur

Kerkcafé

Iedere werkdag → 12:00 - 13:00 uur

Zondagmiddag → 16:30

Kerkdienst

Elke 1e zondag van de maand → 10:30 uur

Begeleide stilteviering

Elke 2e zondag van de maand → 10:30 uur

Engelstalige dienst

Elke 3e zondag van de maand → 10:30 uur

Wake bij Detentiecentrum

Rotterdam (Zestienhoven)

Elke 1e zondag van de maand

→ 19:00 - 20:00 uur

Bezoekadres Pauluskerk:

Mauritsweg 20, 3012 JR Rotterdam.

Voor meer informatie over activiteiten van de Pauluskerk zie ook www.pauluskerkrotterdam.nl

COLOFON

Pauluswerk beschrijft activiteiten van de Pauluskerk en is bedoeld voor leden, vrienden en belangstellenden van de Pauluskerk.

REDACTIE

Dick Couvée en Hans Valkenburg.

Het eerstvolgende nummer verschijnt juni 2016.

Reacties, mededelingen en bijdragen voor dit nummer kunnen tot uiterlijk 23 mei 2016

gestuurd worden naar: Stichting Samen 010, Hang 7, 3011 GG Rotterdam

T.: 010 - 466 67 22, e-mail: info@samen010.nl

Plaatsing is ter beoordeling aan de redactie.

Ontwerp: Studio Voetnoot, Utrecht Druk:

Drukkerij Kapsenberg van Waesberge, Rotterdam